

ΜΕ ΤΟΙΟΥΤΟΝ ΠΑΓΚΑΛΟΝ ΔΕΝ ΔΙΑΦΩΝΟΥΜΕΝ...

Ὡς ἐκ τοῦ ἀντιβενιζελικοῦ μας παρελθόντος, δὲν κινδυνεύομεν νὰ ἐκληφθῶμεν ὡς ἀνέκοντες εἰς τὸν κ. Πάγκαλον, τὸν μετὰ λυσσαρτωλὸν τοῦ Βενιζελισμοῦ. Τὸν κ. Πάγκαλον, ἀφ' ἧς στιγμῆς τὸν ἠκούσαμεν τηλεγραφοῦντα εἰς τὸν Βενιζέλον ὡς ἀρχιστράτηγον τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ Στρατοῦ καὶ χαρὰ κτηρίζοντα τὴν Συνθήκην τῆς Λωζάνης ὡς «ἐπινειδιστὸν», διὰ τὴν σύναψιν τῆς ὁποίας τόσον ἐκοπίασεν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἐπινειδιστοῦ Βενιζελισμοῦ καὶ ἀργότερον, ὅτε ἐν μέσῳ Βενιζελο-συνελεύσει ἐβροντοφώνησεν ὅτι «ἀδίκως ἐτουφεκίσθησαν οἱ "Εἴς" μεγαλομάστιγες τῆς συγχρόνου Ἑλλάδος, τὸν κ. Πάγκαλον, λέγομεν, ἐθεωρήσαμεν ὡς τὴν μόνην εἰληρικὴν ἀντίδρασιν κατὰ τοῦ ὀργισμένου βενιζελισμοῦ καὶ τοῦ δολοφόνου Ἀρχηγοῦ του. "Ἐκτοτε τὸ ὑπὸ τῶν διαφόρων πρακτόρων τοῦ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος διαμένοντος καὶ ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς ἢ τοῦ ἀφανοῦς ἐνεργοῦντος Βενιζέλου οἱ οἱ κ. κ. ἐπιταγὴν ἐκείνου Ἑλληνικὸν Κράτος ἐπῆρε τοιοῦτον κατήφορον πρὸς τελείαν καταστροφὴν τοῦ ὥστε, ἐὰν δὲν παρουσιάζετο ὡς ἀπὸ μηχανῆς Θεοῦ, ὁ κ. Πάγκαλος, δὲν θὰ ὑπῆρχε καμία ἐλπίς σωτηρίας. Ὑποὶς ὑπῆρξεν ὁ φραγμὸς τῶν βενιζελικῶν πολιτικῶν ἀσυνταξιαστικῶν, καὶ ἀπέτρεψε τὸν ροὴν τῆς καταστροφῆς. Δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ νῶτα γνωρίζωμεν ὅτι ἐν ὧραις ἐθεσε τέρας εἰς τὴν ποιοῦσαν καταστροφὴν καὶ ἐδημιούργησε μίαν νέαν κατάστασιν, ἥτις δὲ καταλήξῃ εἰς τὴν ποδηγὴν διὰ τὸ ἔθνος συμφιλίωσιν.

Ὡς τοιοῦτον, λοιπὸν, τὸν κ. Πάγκαλον, χωρὶς νὰ εἰμεθα ὁ

παθὸν, χωρὶς νὰ τὸν θέλωμεν καὶ μετὰ τὰς προκειμένας ἀργὰς ἢ γλίσσας βουλευτικὰς ἐκλογὰς, Πρωθυπουργὸν, τὸν ἐπαινοῦμεν καὶ τὸν ὑποστηρίζομεν. Ὑπῆρξεν ἄλλος Ἡρακλῆς θέλων καὶ δυνάμενος νὰ καθαρίσῃ τὴν κόπρον τῶν σταύλων τοῦ Βενιζέλου. Πρὸς τὸ παρὸν βλέπομεν τὸν ἄνδρα χειραφετημένον ἀπὸ τὴν βενιζελικὴν δουλείαν καὶ ἰαερευμένον ἀπὸ τὴν βενιζελικὴν νόσον. Δὲν ἤλθεν, ἐπὶ σταικῶ δίκαιματι, ὡς ὁ Πλαστήρας νὰ συνεχίσῃ τὴν βενιζελικὴν τυραννίαν, ἀλλ' ἵνα τὴν κατασιείλῃ. Ἦλθεν ἀμέσως εἰς σφοδρὰν σύγκρουσιν πρὸς τοὺς τοποτηρητὰς τοῦ Βενιζελισμοῦ, μετ' ὁλίγον δὲ καὶ μετὰ τοὺς λεγομένους Δημοκρατικούς. Ἐπαύσε τὸν προδότην τῶν ἐθνικῶν μας Δικαίων ἀπὸ πρεσβυτην τῆς Ἑλλάδος ἐν Παρισίῳ, ἀνδρίσταται πρὸς πᾶσι βενιζελικὸν μέτρον, ὑπόσχεται τιμὰς ἐκλογὰς δημοτικὰς, κοινοτικὰς καὶ βουλευτικὰς ἐνὶ ὁδῷ βραχὺς χρόνου διὰστήματος, τὰς ὁποίας διηγάμεν ὁ Βενιζέλος χάριν τῆς παρ' αὐτοῦ τομῆς τῶν ἀγαθῶν τῆς ἐξουσίας, κατὰ κρίνει τὴν ἀναλογικὴν ψήφοφορίαν, κηρυσσόμενος ὑπὲρ τοῦ καθ' ἐρωμένου πλειοψηφικοῦ συστήματος, ἤρξατο νὰ καμὴ οἰκονομίας συμφώνως πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῆς Συντροπῆς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τέλος διέταξε τὴν ἐκδίκασιν τῶν καταχραστῶν τοῦ Δημοσίου στρατιωτικῶν, τοὺς ὁποίους ὁ Βενιζελισμὸς ἔχει κατοχυρώσει μετὰ προστατευτικῶν Νόμων, διὰ νὰ διαφύγουν τὴν καταδίκην.

Μὲ τοιοῦτον Πάγκαλον δὲν δὲν διαφωνοῦμεν, οὔτε εἶναι δυνατὸν νὰ διαφωνήσωμεν.

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

ων, ἐνεγράφη εἰς τὴν Νομικὴν Σχολήν! "Ὅστε ὑστερὰ ἀπὸ 4—5 ἔτη θὰ ἔχωμεν σὺν Γιάννινα καὶ Θηλυκὸν δικηγόρον!

Τὶ βγάξει αὐτὸ τὸ εὐαγγέλιον καὶ πρὸ πάντων καλλιγύναικον Παγώνι!

Οἱ δασικοὶ Νόμοι εἶναι σκληροὶ, ὡς καμωμένοι γὰρ τὴν Γερμανίαν, ἀλλ' ὑπάρχουν καὶ ὀργανὰ σκληρότερα τῶν σκληρῶν Νόμων καὶ τοιοῦτον εἶναι ὁ δασοκόμος τοῦ Τμήματος Κουρέντων. Βοᾷ ὁλόκληρον τὸ Γμήμα τοῦτο ἐναντίον του. Μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ εἶναι τοῦ καθήκοντος ἀλλ' ὑπάρχουν τρόποι νὰ εἶναι καὶ ὁ Νόμος ἱκανοποιημένος καὶ ὁ Κόσμος νὰ μὴν βοᾷ. Εἶναι ἀνάγκη

νὰ φύγῃ ὁ δασοκόμος αὐτὸς τὸ ταχύτερον, πρὶν τὸν διώξῃ ὁ Κόσμος μετὰ ξύλα καὶ μετὰ λιθάρια.

Ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας Κανελ-λοπούλου ἐμπαιχθεὶς συμπατριώτης μας κ. Ἀρ. Κουσοῖδης διὰ τὸν ἠλεκτροφοτισμὸν τῶν Ἰωαννίνων, δὲν ἐμεινεν ἀνεργός, ἀλλ' ἐπέτυχεν ὅπως ἀναλάβῃ τὸν ἠλεκτρο

φοτισμὸν μας ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὄρους ἢ Γενικὴ Ἑλληνικὴ Ἠλεκτρικὴ Ἑταιρεία, ζητήσῃ παρὰ τοῦ κ. Δημάρχου παράτασιν τοῦ χρόνου τῆς μελέτης, μέχρι τῆς 15 Ὀκτωβρίου ἔ. ἔ. ὅτε θὰ προκύβῃ εἰς τὴν σύμβασιν.

Ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑταιρείας ταύτης θὰ εἶναι πάλιν ὁ κ. Κουσοῖδης, καὶ αὐτὸς ἐπρεπε νὰ εἶναι.

ΜΙΚΡΑ ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΗΣ ΕΝ ΤΗ ΖΩΣΙΜΑΙΑ ΔΙΑΛΕΞΕΩΣ ΤΟΥ Κ. ΔΗΜ. Α. ΖΩΤΟΥ

Εἰς τὰς Δημοσιεύσεις ἐν τῇ «Ἐλευθερίᾳ» τῆς 24 Αὐγούστου δηλώσεις τοῦ κ. Δημ. Ζώτου περὶ τοῦ ἐκπληρωθέντος ἀποστολῆς τοῦ ἐν Ἰωαννίνῳ καὶ περὶ τῶν ἐκτενῶν του ἀς συστασέμεν ἐκ τῶν μετὰ τῶν Ἀρχῶν συνδιαλέξεων τοῦ ἐτέθη ἐκ παραδρομῆς ὁ τίτλος «περίληψις τοῦ ἐκφωνηθέντος λόγου τοῦ κ. Δημ. Α. Ζώτου εἰς τὴν Ζωσιμαίαν Σχολήν».

Ἡ Διάλεξις τοῦ κ. Ζώτου, ἡ γνώμη ἐκείνη τῆς ἐκλεκτοῦς Κοινωνίας τῶν Ἰωαννίνων καὶ τῶν Ἀρχῶν ἢ διαρκέσασα ὥραν εἶχον ὡς θέμα τὴν ἐξέλιξιν τοῦ Κοινωνικοῦ ἀπὸ τῆς προϊστορικῆς ἐπ' ἡμῶν ἡμέρας.

Ὁ ἐκφραστὴς κομφορμιστὴς, πρὶν εἰσελθεῖν εἰς τὸ θέμα τοῦ ἐκφραστῆς τὸ πολυπληθὲς ἀκροατήριον τῆς αἰθούσης τῶν τελειῶν τῆς Ζωσιμαίας Σχολῆς καὶ πᾶσι τῶν παρόντων συνελέσοντας εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου τοῦ παράγοντος ὡς ἐξῆς:

«Κυρίες καὶ Κύριοι

Ἀντικρῶς διὰ πρώτην φορὰν τὸν ὀλόλαμπρον καὶ ζωογόνον ἥλιον ἀπὸ καποιο μικρὸ Ἡπειρωτικὸ χωριὸ ἀισθανομαι ἐξαιρετικὴν χαρὰν καὶ ὑπερφάνειαν διότι μοι δίδεται σήμερον ἡ ἐύκαιρία νὰ διηγήσῃ ἐνώπιον τόσοσιν πυκνοῖς καὶ ἐκλεκτοῖς ἀκροατηρίου εἰς τὴν ὥραν καὶ θρυλικὴν πρωτεύουσάν τῆς ἐν δόξῳ Πατρίδος μας, ἐντὸς τῆς αἰθούσης τῆς ἐπὶ τὴν ἐκμυστηριώσαν διὰ τοῦ σοφοῦ του λόγου διττικεκριμένῳ λόγοι καὶ παγκοσμίου κύρους ἐπιστήμονες καὶ ἐντὸς Σχολῆς ἱστορικῆς, ἐξ ἧς ἐξῆλθον φωστῆρες, μεταλαμπαδίσαντες τὸ φῶς τῆς σοφίας εἰς τὰ πέριτα τῆς Οἰκουμένης. Φωστῆρες τιμήσαντες τὸ Ἡπειρωτικὸν ὄνομα. Λοζάσαντες τὴν Ἑλληνικὴν Πατρίδα. Συμβολοῦντες εἰς τὴν ἀνάδειξιν τῆς πνευματικῆς Ἑπιστήμης καὶ τῆς ἀθανάτου Σοφίας.

Πρὶν δὲ εἰσελθεῖν εἰς τὸ περὶ τοῦ θέματος τῆς Διαλέξεώς μου καὶ συνεπῶς οὐχὶ καὶ τόσο ἐπαγωγὸν, ἀς μὴ ἐπιτραπῇ νὰ εὐχαρισήσω ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐν Ἡπειρῷ ἀποστολῆς μου ἢ ἐπιστήμας ἢ σήμερινῇ μου διὰλέξει.

Τὰς Στρατιωτικὰς καὶ Πολιτικὰς Ἀρχὰς τῶν Δημοτικῶν ἀρχόντων τοῦ Διοικητοῦ τῆς ἐν Ἡπειρῷ Ἐπαρχικῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐπιστημονικῆς καὶ ἐν γένει κοινωνικῆς Σωματείας καὶ ἰδιαιτέρως τὸν Τύπον τῆς Ἡπειροῦς καὶ ὅσους ὅτις ἐν Ἡπειρωτικῶν οἱ ὁποῖοι διευθυνοῦμεν ἀπὸ ἄνδρας διακριθεὶς εἰς τὰς ἐν τῷ Γράμματι καὶ κατέχοντες ἐκείνην θέσιν ἐπὶ τῇ Νεοελληνικῇ Φιλολογίᾳ στείλει τὸ σὺν ἡμῶν ὥστε νὰ μοι δι-

δεται τὸ δικαίωμα νὰ διακηρύξω καὶ ἀπὸ τῆς ἐπισήμου ταύτης θέσεως διελθεῖν αἱ ἀξίως τῆς ὑψηλῆς τοῦ ἀποστολῆς.

Μετά τὴν μικρὰν εἰσαγωγὴν τοῦ εἰρηλθὲν ἀμέσως εἰς τὸ θέμα τῆς διαλέξεώς μου καὶ σιγηρικθῆς εἰς τὴν Μεγάλην ἀλήθειαν τοῦ Ἡρακλείου τα πάντα περὶ ἀνέπτυξε διὰ μακρῶν τὰς θεωρίας τῶν Διαλεκτικῶν φιλοσόφων καὶ τῶν μεταφυσικῶν. Μετὰ ταῦτα σιγηρικθῆς εἰς τὰ συγγράμματα τῶν σπουδαιοτέρων ἱστορικῶν καὶ κοινωνιολόγων ἡμετέρων καὶ ἐξ ὧν συγγραφῶν αὐτῶν περὶ τῶν διαφόρων ἐποχῶν, ὡς ἐδημιούργησε καὶ διεμόρφωσεν ἡ ἐξελικτικὴ πρόοδος ἀπὸ τῆς προϊστορικῆς ἐποχῆς ἀνέπτυξε τοὺς λόγους τῆς ἐξελίξεως καὶ αὐτῆς ἐκτεταμένως περὶ τῆς θεωρίας τοῦ ἱστορικοῦ ὕλισμου περὶ ἧς ὡς γνωστὸν τελευταίως γίνεται μέγας λόγος, ἀφοῦ ἀνέφερον τὰς γνώμας τῶν κυριωτέρων ὑπὲρ καὶ κατὰ τῆς θεωρίας ταύτης Συγγραφέων.

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΠΙΣΤΗΡΙΟΝ ΑΚΤΙΝΩΝ - ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ
Τὸν ἱατρὸν Δ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ & Γ. ΔΕΥΤΕΡΑΙΟΥ

Ἐπελύνεται ἀκτινοσκοπίαις πνευμόνων, καρδίας, στομάχου καὶ νεφρῶν δια τοῦ νεοειρηνοποιημένου Blende. Ὁ αὐτοὺς ἀκτινοθεραπεύει διὰ νεοειρηνοποιημένου Blende. Ἐκείνη ἀκτινοθεραπεύει τὸν ἐξωτερικὸν παθήσαντα. Σημαντικὴ διασφάλις καὶ ὑπερβολὴν ἀκτίνων rays ultra-violet.

(Τύποις ἩΠΕΙΡΟΥ)

Πικρίας ὡς μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας πρὸς τοὺς Προέδρους τῶν Κοινοτήτων τὴν ἀπὸ 6 Ἰουλίου ἔ. ἔ. τηλεγραφικὴν Διαταγὴν τοῦ Υ-

στὸ Πλημμελειοδικεῖο, Πρόεδρος στὸ Στρατοδικεῖο. Διφύης καὶ δυσπόστατος. Ἐξοχος ὡς Εἰσαγ-

φορίας τῆς ἱστορίας τοῦ Κομμουνιστοῦ κ. Κορδάτου τῆς γραφειοκράτου τῶν φανδῶν τοῦ ἱστορικοῦ ἀλισμοῦ

καὶ οἱ ἄλλοι παλαιὸν κατὰ πάλαιτον δυσχερεῖαν. Ἀλλ' ὑπερμέ

Ετησία Συνδρομή

Εσωτερικού Δρ. 75

Εξωτερικού Φρ. 75

Αμερικής Δολ. 5

Ο ΜΙΧΑΗΛ Β. ΜΕΝΤΖΟΣ
ΔΙΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΤΑ ΤΗΣ ΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑΣ ΤΟΥ

Ημέρα 4η Μεγάλη Τετάρτη 14 'Απριλίου 1925

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

— «Ας έμειναν και λίγα κίπρια στ' άντερα (είπε ο 'Αρχηγός). Δεν πειράζει. Τό νοστιμίζουν».

Σ' όλο τὸ διήγημα, πού ψένονταν τὸ κατόικι, ἐγὼ περιφρονῶσα τὴν φωτιά μέ ξύ α. ἐ φ ὁ ἄθλιος Γενάτος δὲν τὸ κινῶσε ἀπὸ τὴν θέση του, τριπέλαρος. σκ. γ. τὸς ἔα πλωμέας δίπλα στή φωτιά, καὶ ὁ 'Αρχηγός τὸ δαίξε να φέρη καὶ αὐτὸς ξύλα.

Σὲ λίγο ἀποψήθηκε τὸ κατόικι, καὶ ὁ 'Αρχηγός τὸ κινῶσε κομμάτια κομμάτια καὶ τὸ σῶρισε ἀπὸ τὸν ἔνα στρωμένον σακκούλλι. Τὸ κεφάλι τοῦ σφυχτοῦ κρατήθηκε γιὰ τὴν ἄλλη μέρα, καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχε ψυθῆκαλα, τὸ ξανάβαλε στήν φωτιά. Λίγη μπομπόττα, πού εἴχαμε τὴ μοιραστήκαμε καὶ τὴν φάγαμε, πρὶν νὰ ψυθῇ τὸ κατόικι, καὶ ἔτσι ἀρχίσαμε νὰ ρῶμε τὸ κρέας χωρὶς ψωμί, φωτιζόμενοι μόνον ἀπὸ τὴν ἀνταῖα τῆς φωτιάς. Μερικοὶ κατὰ πᾶν ἀμάσητα τὰ φαχνα κομμάτια γιὰ νὰ προφτάσουν νὰ φά, πλεῖον τοῦ.

— «Ὅταν ἀποφάγαμε, εἶπε ὁ 'Αρχηγός στὸν Μικρό:

— Μᾶς τὰ κόκκαλα καὶ πέτα-

Ἀφίχθησαν

Γραφομηχανὴ διγλωσσοῦ

"ΧΑΜΟΝΤ,"

ΣΤΟΥ ΡΑΔΟΥ

Ἐπίσης καὶ τηλεσκοπία Γερμανικὰ

T S A I S — Zeiss

ξί τα παραπάνω.

— «Ὁ Μικρός μᾶζωξε ὅλα τὰ κόκκαλα στὸ σακκούλλι του καὶ ἔβαλε μέσα καὶ τὸ τομάρι. Τότε ὁ 'Αρχηγός ἔβγαλε τὸ κόκκαλο τῆς πλάτης, πού τὸ εἶχε συμμάζεψει ὅταν τρώγαμε, καὶ τὸ κύτταξε προσεχτικὰ στήν ἀνταῖα τῆς πυράς.

— «Κάποιος ἀπὸ μᾶς θὰ λαβωθῇ.

Εἶπε μὲ μαντική ἀσθενεῖα, σὰν νὰ εἶχε Κάλχας. Τὸ πῆρε ὕστερα τὸ κόκκαλο καὶ τὸ πρωτοπαλλήκαρο καὶ τὸ κύτταξε καὶ αὐτὸς καὶ δὲν εἶπε τίποτε. Τὸ πῆρε καὶ ἐγὼ καὶ διάκρινα ἕνα σημάδι. Σ' αὐτὸ ἀπᾶνω μᾶς ἔφεραν καὶ τὸ κοκκορέτσι τὸ κομμάτιασαν χερὶ σὲ χερὶ καὶ τὸ καταδροχτήσαμε στήν στιγμή.

Ἡ ὥρα εἶταν 3 ὕστερα ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα, ὅταν τελειώσαμε τὸ φαγί. Πυκνὸ σκοτάδι μᾶς σκέπαζε, γιὰ καὶ συνεφίκα εἶταν καὶ φεγγάρι δὲν ὑπῆρχε καθόλου.

— «Ἄστε τώρα (εἶπε ὁ 'Αρχηγός) Σκωθῆτε νὰ φύγωμε.

Κι' ἀφήσαμε τὸ λημέρι τῆς στρουγγίας ἀπὸ φόβο μὴν μᾶς εἶχε προδώσει ἡ φωτιά, πού εἴχαμε ἀνάψει.

(Ἀκολουθεῖ)

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἀφίξεις

Ἀφίκετο ἐκ Μονάχου τῆς Βαυαρίας ὁ ἐν τῷ αὐτόθι Πανεπιστημίῳ φοιτῶν υἱοστῆς τῆς Χημείας κ. Κωνστ. Ἀδ. Γκιανιάσας, ὅπως ἴδῃ τοὺς γονεῖς του καὶ τοὺς λοιποὺς οἰκίους του καὶ ἐπανεπιστρέψῃ εἰς τὰ ἴδια πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν του. Εἰς τὸν εὐέλπιν ἐπιστήμονα ἀποτείνομεν τὸ «καλὸς ἦλθε».

Ἀφίκετο ἐκ Τσερνοβίσις τῶν Κουρνέντων καὶ ἀνεχώρησε διὰ Μονοδένδρι καὶ λοιπὰ περίεξ χωρία τοῦ Ζαγορίου ὁ πολὺς μας Δημ. Ἀν. Ζώτος.

Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἐνταῦθα Πυροβολικοῦ ἀντισυνταγματάρχης κ. Παρσσ. Ζερβέας, ὃν μετ' ἀνυποκρίτου χαρᾶς ἐπανεῖδον οἱ ἐνταῦθα πολυπληθεῖς του φίλοι.

Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς κ. Ἀλεξ. Τρικαλιώτου, λοχαγοῦ τοῦ Μηχανικοῦ, ἡ Δις Εὐρυδία Τρικαλιώτου.

Ἀνχωρήσεις

Ἀνεχώρησαν εἰς Ἀθήνας: Ὁ κ. Δημ. Β. Ρέκκας μετὰ τῆς ἀδελφῆς του κ. Φιλομήλας.

Ἡ συμπαθεστάτη καὶ καλλίμορφος Δις Κατίνα Φωτοπούλου, ἀνεμνῆς τῆς κ. Χρυσοθέμδος Γκοβόσδη.

Ἡ συμπαθεστότη Δις Σακελλοπούλου, προσφιλὴς ἀδελφὴ τοῦ προσημαμένου τοῦ ἐνταῦθα Γραφείου τοῦ Ἐποικισμοῦ.

Ἡ συμπαθεστάτη Δις Ἐλενθέρια Καζαμία καὶ ὁ κ. Ἀδ. Ἀλεῦς, οἱ ποὺ-

δαστῆς τοῦ Πολυτεχνείου, πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν σπουδῶν του.

Ἀνεχώρησεν εἰς Πειραιᾶ ὁ αὐτόθι εὐφύμως δικηγόρων κ. Θρασύβουλος Στέας ἐκ Μονοδενδρίου τοῦ Ζαγορίου.

Ἀνεχώρησεν εἰς Πειραιᾶ ὁ ἐκ Κρετσουνίστης κ. Δημ. Ἰω. Ζώτος μετὰ τῆς συζύγου του, ὅπου εἶναι ἐγκατεστημένος ὡς ἀρτοποιός.

Γάμοι

Ἐτελέσθησαν ἐν Λίπτα τοῦ Σουλίου τὴν 23 Ἀυγούστου ἔ. ἔ. οἱ γάμοι τοῦ αὐτοῦ ἀφικθέντος ἐκ Βουκουρεστίου κ. Εὐαγ. Ντάσιου, ἐπὶ δωδεκαετίαν ἐξασκούντος ἐκεῖ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐμπορίου, μετὰ τῆς καλλιμόρφου καὶ διὰ πολλῶν προτερημάτων περικομισμένης Δίδος Θεοδούλης, θυγατρὸς τοῦ ἐν Ἀθήναις διαμένοντος μεγαλειόπουρου κ. Κων. Νάσιου ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου Λίπτας. Εἰς τὸ εὐαχρόστον ζεύγος εὐχομαί βίον εὐτυχὴ καὶ ἀνδρόσπικτον.

Ἰάσων Ἀναστασιάδης

Γεννήσεις

Τὸν συμπατριώτην κ. Ἀν. Ράφτην, ἰππολογόν τοῦ Πεδικοῦ συγκαίσαμεν ἐγχαρίδως ἐπὶ τῇ ἀποκτήσει ὄρφανου καὶ εὐτραφεστάτου ἀγοριοῦ, εὐχόμενοι καὶ τοῦ ζήση.

Ἰδρυσις Συλλόγου ἐν Ἡγεομενίτῃ

Τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ δέκτου (καὶ τοῖς πᾶσι γνωστοῦ) κ. Κων. Φωλλίδου καὶ λοιπῶν ἐντίμων πολιτῶν, συνεστήθη ἐκεῖ ἐμπορικὸς Σύλλογος, εἰς ὃν συμπεριελήφθησαν καὶ αἱ λοιπαὶ ἐπαγγελματικαὶ τάξεις, καὶ τοῦ ὁποίου σκοπὸς εἶναι ἡ ὑπεράσπισις τῶν τοπικῶν συμ-

Μέτοσβο 2 Σεπτ. (ἀρ. 13). Τὴν νύκτα τῆς 31 Ἀυγούστου πρὸς τὴν 1 Σεπτεμβρίου λησται ἀγνώστου ἀριθμοῦ καὶ προελεύσεως ἐνεδρεόντες εἰς τὴν θέσιν Περέτορα δίωρον ἀπέχουσιν ἐντεῦθεν ἢ μαλώτισαν τὸν υἱὸν τοῦ ἀρχιταέλικα Πανάγου, Ἰωάννην καὶ ζήτοῦν 250 χιλιάδες δραχμῶν λύτρα.

ΚΑΡΑΚΙΤΣΟΣ

Ἀθῆναι 2 (ἀρ. τηλ. 3561). — Ὁ Τάϊμς τοῦ Λονδίνου πληροφοροῦνται ὅτι ἡ Σερβία δέχεται τὴν διαιτησίαν ὅλων τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν, ἀφοῦ διευθετήσῃ τὰς διαφορὰς τῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας.

Ἀθῆναι 2 Σεπτεμβρ. — Ὁ προεδρεῖν Ἀλαβάνος ἀπηύθυνε ἐρώτημα πρὸς τοὺς Πληρεξουσίους διὰ τὸ ζήτημα τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Συντάγματος ὑπὸ τοῦ Παπαναστασίου, ἐναντίον τῆς θέλήσεως τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθῆναι 2 Σεπτεμβρ. — Οἱ ἀφικθέντες ἐνταῦθα Πρόσκοποι τῶν Ἰωαννίνων ἐπισκέφθησαν τὴν Ἀκρόπολιν καὶ ὅλους τοὺς ἀρχαιολογικοὺς τόπους καὶ τὰς ἐξοχὰς καὶ αἰριοὶν θὰ τοὺς γείνη δεξιῶσις εἰς τὸ Σῶμα τῶν Πρόσκοπων Ἀθηνῶν, ἀναχωροῦν δὲ τὴν προσεχῇ Παρασκευῇ.

Ἀθῆναι 2 Σεπτεμβρ. — Αἱ ἐκλογαὶ τῶν Νομαρχιακῶν Συμβουλίων θὰ γείνουν τὴν 28ην Φεβρουαρίου 1926, αἱ δὲ δημοτικαὶ καὶ κοινοτικαὶ τὴν 25ην 8)βρίου 1925.

Ἀθῆναι 2 7)βρ. — Οἱ φύλαρχοι Ἀρσένος τῆς Μεσοποταμίας ζήτοῦν τὴν προσαρτήσιν τῆς Μουσουλῆς εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

Ἀθῆναι 2 7)βρ. — Σύσσωμος ὁ Σερβικὸς Τύπος ἐπατίθεται κατὰ τῆς Ἑλλάδος διὰ τὸ ζήτημα τῆς διοικησίας τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν, τὸ ὑποβλήθην ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν Ρέντη εἰς τὸ ἐν Γενεῇ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, καὶ τονίζει ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἀνάγκη τῆς συμμάχιας αὐτῆς.

Χρηματιστήριον Λίρα 328

ΠΑΡΑΣΧΟΣ

φερόντων καὶ γενικῶν τοιοῦτων τῆς παρμελημένης Ἠπείρου μας.

Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου ἐξελέγη ὁ μοφῶνος ὁ ἐκ Ζίτσης εὐφύμως ἐμπορευόμενος κ. Δημοσθένης Πράσσης ἀντιπρόεδρος, ὁ κ. Ἰω. Σάββας γραμματεὺς, ὁ κ. Σπ. Γαλιναβός ταμίας, ὁ κ. Χρ. Σπυροπούλος καὶ σύμβουλοι: οἱ κ. κ. Σ. Μπαλλῆς, Ν. Μιχαῆς καὶ Παύλος Κισσόγλου.

Εἰς τὸ Σωματεῖον αὐτὸ ἡ Ἐλευθερία εὐχετα πρόοδον καὶ εὐδοκίμειαν.

Ἀλληλογραφία

Διευθυντὴν ἐφημερίδος ἐνταῦθα Πολὺ παράξενον τὸ ἐνδιαφέρον σας διὰ τὴν λευκότητα τοῦ ἄρθρου τῆς «Ἐλευθερίας» τοῦ προπαρελθόντος φύλλου τῆς καὶ ἐπειδὴ φοβούμεθα μὴν πάθετε τίποτε ἐκ τῆς ἀδημονίας, σὰς πληροφοροῦμεν ὅτι ἐξ ἀπροσεξίας διελύθη τούτο κατὰ τὴν μεταφορὰν καὶ ἀνεδημοσιεύθη εἰς τὸ πρὸτελευταῖον φύλλον.

Θάνατοι

Ἀποβιώσας τὴν παρελθούσαν Τρίτην, μετὰ πολυώδυνον νόσον ἐκηδεύθη ἐν μέσῳ συρροῆς τῆς καλειτέ-

ρας Κοινωνίας τῶν Ἰωαννίνων ὁ Γεώργιος Α. Κατάντζης, μόλις ὀλίγας ἑβδομαδὰς ἐπιζήσας ἀπὸ τοῦ θανάτου τῆς προσφιλοῦς του συζύγου. Ὁ μακαρίτης ὑπῆρξε χρηστὸς καὶ ἐνάρετος, ἐντιμὸς οἱ τογεγεῖαρχικαὶ εἰς τῶν καλειτέρων τραπεζιτικῶν ὑπαλλήλων, διέπρεψε δὲ ἐν τῇ πόλει μας ὡς διευθυντὴς τοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς Τραπεζῆς τῶν Ἀθηνῶν, ὁπόθεν ἀπευαικύνθη, ἐνεκα μακρῶν βενεζελικῶν λόγων.

Ὁ θάνατός του κατελύπησε ὀλοκληροντὴν Κοινωνίαν τῶν Ἰωαννίνων, ἥς ἦτο ἐκλεκτὸν μέλος. Τὰ ἐγκάρδια συλλυπητήριά μας εἰς τὰς ἀπορφανισθείσας θυγατέρας του.

Μετὰ μεγάλης θλίψεως ἀναγγέλλομεν τὸν ἐπισυμβάντα θάνατον ἐν Δελφιναίῳ τοῦ 22)ετοῦς λαμπροῦ νεανίου Ἀθαν. Χ. Κόντη υἱοῦ τοῦ αὐτόθι διακεκριμένου ἱατροῦ κ. Χρ. Κόντη ἐκ Βήσιανης, ἐπάνω εἰς τὰ λαμπρότερα ὄνειρα τῆς νεότητός του.

Τὰ ἐγκάρδια συλλυπητήριά μας εἰς τοὺς ἀπαρηγορήτους γονεῖς του καὶ τὸν ἀδελφόν του κ. Μάνθον Χ. Κόντην δι' ἐκτετακτοῦ ἱατρονέον Βήσιανη

ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΕΙΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ

ΚΟΝΙΤΣΑ ΗΠΕΙΡΟΣ

ἀνακοινοῖ ὅτι,

Τὰ μαθήματα ἀρχοῦν τὴν 1ην Νοεμβρίου. Γίνονται δεκταὶ μέχοις 1ης 1ης Ὀκτωβρίου αἰτήσεις μαθητῶν, αἱ αἰτήσεις δεόν νὰ συνοδεύονται ὑπὸ τῶν κάτωθι:

- α) Πιστοποιητικὸν ἐμφαίνοντος ὅτι ἀγοῦσιν ἡλικίαν 14-16 ἐτῶν.
- β) Πιστοποιητικὸν ἐμφαίνοντος ὅτι εἶνε ὑγιεῖς καὶ ἱκανοὶ διὰ τὸ γεωργικὸν ἐπάγγελμα.
- γ) Ἀπολυτήριον τοῦλάχιστον δημοτικοῦ σχολείου καὶ
- δ) Δηλώσεως τοῦ γονεὸς ἢ κηδεμόνος ὅτι θέλει καταβάλει ἅμα τῇ εἰσόδῳ τοῦ μαθητοῦ εἰς τὸ σχολεῖον δρ. 800 διὰ τρόφιμα ὅλου τοῦ πρώτου ἔτους. Ἐν τῇ αἰτήσει νὰ δηλοῦται τὸ ἐπάγγελμα τοῦ πατρὸς.

(Ἐκ τῆς διευθύνσεως τοῦ Σχολείου)

ΜΗΤΕΡΕΣ!!!

Θέλτε τὴν ὑγίαν τῶν τέκνων σας; Ἀγοράζετε τὸ θρεπτικώτατον Ἐλβετικὸν Γάλα.

"ΜΠΕΜΠΕ"

Περιέχον ὅλην τὴν τήκωσαν καὶ φασίαν ἰδίας μάκας.

τὰ λίγα περὶ κατὰ ἀπ. ἐκεί με
στραφικὴ καὶ πυρεθολογία. Ἰστέρα ἀ-

ἐπίσης καὶ τηλεσκοπία Γερμανικὰ
T S A I S — Zeiss

Ἐπίσης ἀκτινοθεραπεία τῶν ἐξωτερικῶν παθήσεων.
Ἐφαρμογὴ διαθεσμίας καὶ ὑπερῶδων ἀκτίνων rays ultra-violet.